JÖVŐNK ANYAGAI, TECHNOLÓGIÁI

ROVATVEZETŐK: dr. Buzáné dr. Dénes Margit és dr. Klug Ottó

MÁJLINGER KORNÉL – SZABÓ PÉTER JÁNOS Robbanómotor-hengerek futófelületének lézersugaras kezelése

Az egyre szigorodó európai károsanyag-kibocsátási normák betartása érdekében az egyik nagy európai gépjárműgyártó cég a belsőégésű motorjainak hengerfuratán lézersugaras kezelést végez. Ezen cikk keretében lemezgrafitos öntöttvasból készült motorok henger-futófelületének lézerkezelt rétegét vizsgáltuk műszerezett mikrokeménységmérővel és Ga-ionforrással felszerelt pásztázó elektronmikroszkóppal. Cikkünkben két lézertípussal három különböző konfigurációban elvégzett felületkezelési kísérlet mintadarabjainak vizsgálati eredményeit mutatjuk be.

Bevezetés

A motorfejlesztést két fő tényező határozza meg. Az egyik az a vevői igény, hogy a belsőégésű motorok minél gazdaságosabbak legyenek, a másik pedig az egyre szigorodó környezetvédelmi előírások és a növekvő üzemanyagárak. A vevők gazdaságossági igénye azt jelenti, hogy növekvő motorteljesítmény mellett sem növekedhet az üzemanyag- és olajfogyasztás, ezen felül megkövetelik még a hosszú élettartamot is. Mindezek alapján a fő fejlesztési irányok: az üzemanyag- és olajfogyasztás csökkentése, valamint a motorélettartam növelése [1].

A fogyasztáscsökkentés vagy teljesítménynövelés Otto- és dízelmotoroknál egyaránt nagyobb égéstéri nyomással jár. Ez a megnövekedett nyomás nagyobb erővel nyomja a dugattyúgyűrűt a hengerfalhoz, ami nagyobb tribológiai terhelést, tehát nagyobb kopást jelent mindkét alkatrész számára. A kopás csökkenti a motor élettartamát, és ezzel együtt csökken a motorban a henger és a dugattyúgyűrűk közti gáz- és olajtömítettség. Ezáltal megnövekedik az olajfogyás és az égésgázok áteresztése az égéstérből a dugattyútérbe. Mindkét jelenség növekvő károsanyag-kibocsátáshoz és csökkenő hatásfokhoz vezet [1].

A tribológiai tulajdonságok javítása és a motorélettartam növelése érdekében az egyik nagy európai gépjárműgyártó cég dízelmotorjainál és V-elrendezésű benzinmotorjainak hengerfuratán lézersugaras kezelést végez, a hengerfalak tulajdonságainak megváltoztatása érdekében. Ezzel a kezeléssel, teljesítménynövekedéssel és fogyasztáscsökkenéssel együtt járó tribológiai terhelésnövelés vált lehetővé a hengerfurat és a dugattyúgyűrű közti részben, csökkenő olajfogyasztás, jó károsanyag-kibocsátás és hatásfok mellett. A lézeres kezelés hatására megnőtt a hengerfurat felületközeli rétegének keménysége, kopásállósága, továbbá a szövet-

Szabó Péter János okleveles villamosmérnök, a BME Anyagtudomány és Technológia Tanszékének egyetemi docense. 1995-ben PhD fokozatot szerzett a nagyfelbontású röntgen vonalprofil-analízis témaköréből. Fő kutatási területe az anyagok elektronmikroszkópos vizsgálata, ezen belül a szemcsehatárok szerepének tisztázása egyes fémfizikai folyamatokban.

Májlinger Kornél okleveles gépészmérnök 2007-ben szerzett diplomát Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Gépészmérnöki Karán, jelenleg másodéves doktorandusz a BME Gépészmérnöki karán az Anyagtudomány és Technológia Tanszéken. szerkezetből adódóan olajtartó térfogatnövekedés jött létre [1, 2].

Lézeres kezelés

A motorblokkok anyaga lemezgrafitos, ill. átmenetigrafitos öntöttvas. A lézeres kezelés célja az anyag felső rétegének átolvasztása. Az olvasztással egyidejűleg a felületen lévő grafitlemezekből a lézersugár által gerjesztett plazma kiégeti a grafitot, így gyakorlatilag ezek a "lyukak" (kiégetett grafithelyek) egymással nem kommunikáló olajtartó rendszerként funkcionálnak [4]. Ezt az eljárást az EP 1 738 859 A1 jelű szabadalom védi. Jelenleg a hengerfuratok falának lézeres kezelésére a szériagyártásban Xe-Cl excimer lézert (LAMB-DA STEEL 1000) alkalmaznak, melynek a hullámhossza 308 nm (UV-tartomány), a lézerimpulzusok frekvenciája 300 Hz. A lézer átlagos teljesítménye 300 W. A jelenlegi lézeres kezelés során a munkadarab felületét 3,4×6,4 mm-es téglalap alakú folttal, meghatározott raszter szerint, négyszeres átfedéssel kezelik.

A lézeres kezelés során állítható paraméterek a következők:

- átfedés mértéke pásztázási stratégia,
- átlagos lézer-energiasűrűség a felületen,
- pásztázási sebesség.

További kísérletek folynak más lézertípusok alkalmazhatóságának vizsgálatára, mivel az excimer gázlézereknek meglehetősen nagy a karbantartásigénye és az üzembentartási költsége a szilárdtestlézerekhez képest. További hátránya még a jelenleg alkalmazott lézernek, hogy az optikai kicsatolás geometriai adottságai miatt a pásztázáskor az egész motorblokkot kell a lézerfej körül forgatni, és ez jelentősen korlátozza a lézerkészülék telje-

sítményének kihasználhatóságát. Mindamellett nem elhanyagolható szempont, hogy a berendezésnek jelentős a helyigénye.

Cikkünk két további lézertípussal, három különböző konfigurációban elvégzett felületkezelési kísérlet mintadarabjainak mikrokeménységmérővel, valamint fókuszált ionsugárral (Focused Ion Beam (FIB)) kombinált pásztázó elektronmikroszkóppal történő vizsgálatát mutatja be. A minták anyaga GJL-270 jelű lemezgrafitos öntöttvas. A főbb lézerparaméterek az 1. táblázatban láthatók.

Az "A" és "B" jelű minta között csak a lézerezési stratégiában van eltérés, az "A" jelű mintát a lézertubus bevezetésekor négyszeres átfedéssel lézerezték. A "B", "C" és "D" jelű mintákat pedig a lézertubus bevezetésekor kétszeres átfedéssel és kiemelésekor szintén kétszeres átfedéssel lézerezték.

Mikrokeménységmérés

A mikro- és makrokeménységmérés közötti határt 2 N terhelőerőnél, viszont a mikro- és nanokeménységmérés közötti határt 0,2 µm-es szúrótest behatolási mélységnél határozták meg. Esetünkben, mint látni fogjuk, mikrokeménységmérést végeztünk.

A keménységmérés FISCHERSCOPE® HM2000 XY készülékkel történt, mely DIN EN ISO 14577 szerinti mikrokeménység-

Minta	Lézertípus / gyártó	Egy lézer-	Lézerimpulzus	Átlagos
		impulzus ideje	frekvenciája	energiasűrűség
А	Nd-YAG / Rofin	40 ns	6000 Hz	52 mJ/mm ²
В	Nd-YAG / Rofin	40 ns	6000 Hz	52 mJ/mm ²
С	Nd-YAG / Rofin	160 ns	6000 Hz	50 mJ/mm ²
D	Szállézer / IPG	140 ns	12500 Hz	49 mJ/mm ²

mérésre alkalmas. A készüléket egy Vickers-gyémánttal felszerelt keménységmérőfejjel használtuk. A keménységmérőn mérőmikroszkóp is található, így a keménységmérés helye pontosan meghatározható.

A mérőegység egyszerre regisztrálja a szúrótest behatolási mélységét (h) ±100 pm felbontással és az ehhez szükséges erőt (F) ± 0,04 mN felbontással, így a felhasználó a számítógépes kiértékelő szoftver segítségével egyetlen mérésből megtudhatja a felület keménységét és a keménységlefutást a felületközeli rétegekben, továbbá információt kaphat az anyag rugalmas és képlékeny tulajdonságairól is. Az 1. ábrán a dinamikus mélységérzékeny keménységmérés elvi vázlata, a 2. ábrán a regisztrált erő- szúrótestbehatolási görbe látható. A mérésből DIN EN ISO 14577 szerint a következő mennyiségek számolhatók [3, 4]:

• Martens-keménység HM¹:
$$HM = \frac{F}{A_s(h)}$$

ahol $A_S(h)$ a szúrótest-behatoláskor a gyémántgúla h mélységben mért keresztmetszete. Fontos, hogy a mért behatolási mélységnek van rugalmas komponense is, hiszen $h = h_c + h_e$, ahol h_c a maradó alakváltozáshoz, h_e pedig a rugalmas alakváltozáshoz tartozó szúrótest behatolási mélység.

• "benyomódásos keménység" H_{Π}^2 anyagok plasztikus viselkedésének vizsgálatára alkalmas mérőszám: $H_{II} = \frac{F_{max}}{A_P(h_c)}$, ahol $S = \left(\frac{dF}{dh}\right)_{L_{II}}$ a tehermentesítésnél

mért kezdeti meredekség és $h_i = h_{max} - \frac{\varepsilon \cdot F_{max}}{S}$ Vickers- és Berkovich-szúrótestre $\varepsilon = 0,75$. • Rugalmas behatolási modulus E_{TT} :

$$E_{IT} = (1 - v_s^2) \left(\frac{2\sqrt{A_p(h_c)}}{S \cdot \sqrt{\pi}} - \frac{(1 - v_i^2)}{E_i} \right)^{-1}$$

Az *S* kezdeti meredekség felhasználásával leírható egy E_{IT} anyagparaméter, amely a felület rugalmas viselkedését írja le a keménységmérés során, korrelációban áll a rugalmassági modulussal, de nem azonosak. E_i a szúrótest rugalmassági modulusa, v_s , v_i a próba és a szúrótest Poisson számai. • A relatív behatolási mélységváltozás

$$C_{IT}: C_{IT} = \frac{h_2 - h_1}{h_1} \times 100$$
,

2. ábra. Dinamikus mélységérzékeny mikrokeménységméréskor regisztrált F-h görbe

¹ Korábban HU univerzális keménységnek hívták

² Angolul: Indentation Hardness

3. ábra. SEM+FIB sugárforrás elrendezése [7]

amely állandó terhelés melletti benyomódási-mélységváltozást írja le.

• $\eta_{\rm II}$ a szúrótest behatolási munkájának a rugalmas alakváltozáshoz tartozó százalékos hányada

$$\eta_{II} = \frac{W_{elast}}{W_{solal}} \times 100$$

• további mennyiségek, mint pl. Martenskeménység meghatározott terhelésnél vagy maradó alakváltozásnál stb.

A keménységmérések a lézerezett henger-futófelületen történtek. Először a motorblokkok hengerfalából kb. 10×10 mm nagyságú próbadarabokat munkáltunk ki mechanikus úton, majd a próbadarabok hátoldalának síkba munkálása és tisztítása után a mérőeszköz asztalára ragasztottuk fel. A mérési pontokat úgy választottuk ki, hogy lehetőleg ne legyenek grafitkiválások a közelben.

A méréseinket 150 mN és 1000 mN terhelőerővel végeztük, a *2. táblázat* szerinti paraméterek mellett.

Fókuszált ionsugaras vizsgálatok (Focused Ion Beam)

A fókuszált ionsugaras (Focused Ion Beam, FIB) vizsgálatok FEI Nova Nanolab 600 típusú SEM/FIB elektronmikroszkóppal készültek. Ez egy SEM/FIB duál-sugaras gép, amely egy pásztázó elektronmikroszkóp és egy fókuszált Ga-ionsugár kombinációja, így alkalmazható akár 100 nm-nél kisebb struktúrák megmunkálására, prototípuskészítésre és -vizsgálatra. Egyesíti a téremissziós katódos pásztázó elektronmikroszkóp kiváló felbontóképességét és a pontosan fókuszált ionsugár maratási és pásztázó ionporlasztási képességét. Ezen elektronmikroszkóppal lehetőség van a mintafelületet akár elektron-, akár ionsugárral leképezni [5]. A készülékben található egy gázinjektorrendszer, melynek tűjén keresztül különböző gázok vezethetők a minta felületére pár mikrométeres távolságból. A külön2. táblázat. A mikrokeménységméréshez használt fő paraméterek és a maximális behatolási mélység

Terhelőerő Terhelésfelfutási (mN) idő (s)		Erőtartási idő (s)	Max. behatolási mélység (µm)	
150	40	5	1,4	
1000	20	5	4,7	

4. ábra. Ga-ionokkal lerakott Pt-réteg egy lézerkezelt minta felületén két különböző szögből, a felület alatt egy grafitlemez található

fala

5a. ábra. A kimunkált üregben jól látszik, hogy a grafitot kevésbé porlasztotta az ionsugár

böző gázkeverékekkel növelhető a maratási teljesítmény, de akár különböző fémes (Pt, W) vagy szigetelőrétegeket (SiO₂) is felvihetünk vele a minta felületére [6].

A vizsgálatokat a következő módon, 5 lépésben végeztük:

1. lépés: Először a motorblokkok hengerfalából kb. 10×10 mm nagyságú próbadarabokat munkáltunk ki mechanikus úton, majd a próbadarabok hátoldalának síkba munkálása és tisztítása után vezető ezüstpasztával Al-mintatartókra ragasztottuk őket.

2. lépés: A mintadarabokra a gázinjektor rendszeren keresztül bevezetve 20×3 μ m Pt-réteget raktunk fel kb. 1 μ m-es rétegvastagságban *(4. ábra)*. Ennél a berendezésnél a Ga-ionforrással történő réteglerakáskor, képalkotáskor, ill. anyageltávolításkor a mintákat el kell forgatni 52°-kal az elektronsugárhoz képest az ionforrás irányába, hogy a sugár merőle-

ges legyen a minta felületére *(3. ábra)*. 3. lépés: A felvitt Pt-réteg mentén a próbatestre merőlegesen egy lépcsőzetes üreget munkáltunk ki Ga-ionsugárral történő "bombázással" *(5a. ábra)*. A Ptrétegre azért van szükség, mivel a kimunkált üreg minta felületére merőleges fala kismértékben lekerekedik – a hagyományos metallográfiai mintaelőkészítéshez hasonlóan –, ez az effektus így a Ptrétegben jelentkezik, ill. ha transzmissziós elektronmikroszkóphoz munkálunk ki próbatestet, a felvitt platinára szükség van a minta kiemelésénél és a további manipulációnál.

4. lépés: A kimunkált üreg merőleges fala felől csökkentett ionnyaláb-árammal további anyageltávolítást, "finomvágást" végeztünk az árok teljes mélységéig a jobb felületi minőség érdekében (5b. ábra). Az így kapott merőleges felület méretei kb. 20 × 7 μm.

5. lépés: Ezt a felületet ionsugárral történő pásztázással "marattuk", ill. a felületről ionsugárral képet alkottunk (6. ábra). Fontos megjegyezni, hogy ionsugaras képfelvételkor a minta felülete nem merőleges az ionnyaláb hossztengelyére – különben nem látnánk az árokba –, hanem vele 52°-szögben áll, ezért a függőleges lépték nem egyezik meg a vízszintessel.

A további mintavétel és vizsgálat helyét – a fenti képektől eltérően – igyekeztünk úgy megválasztani, hogy ne legyenek grafitkiválások a közvetlen közelben. A további ionsugaras vizsgálatok során alkalmazott fő paramétereket a *3. táblázat* tartalmazza.

Eredmények

44

Mikrokeménységmérés

A 7. és a 8. ábrán látható keménységgörbék hét különböző helyen mért keménységlefutási görbe középértékei. A görbék a behatolási mélység szerint 0,1 μm-ről indulnak, mivel a gyémántkúp felütközésekor az első 100 nm-en az eredményeknek több nagyságrend szórása volt. A görbék szórása minden görbénél kb. ± 500 N/mm².

A 150 mN-os terheléssel kapott keménységértékek szerint (4. táblázat) az

6. ábra. Ionsugaras felvétel a lézerkezelt mintába munkált üregről és nagyobb nagyításban annak faláról

3. táblázat.	Fókuszált ionsuga	aras vizsgálatokhoz	használt főbb ionsu	lgár paraméterek

FIB műveleti lépés	Gyorsító- feszültség	Ionsugár- áram
Lépcsőzetes üreg kimunkálása	30 kV	3 nA
"Finomvágás"	30 kV	300 pA
Ionsugaras maratás	30 kV	30 pA
Ionsugaras képfelvétel	30 kV	10 pA

"A" jelű minta 0,4 μm-ig jóval keményebb, mint a másik három minta, idáig a keménységértékek folyamatosan csökkennek, majd tartanak a kb. 3700 HM értékhez. A "B" és a "D" jelű minták tulajdonképpen azonosnak tekinthetők, a leglágyabb karakterisztikát a "C" jelű minta mutatta.

Az 1000 mN-os terheléssel mért keménységértékek szintén 0,4 µm-ig jelentős mértékben (kb. 3800 HM) csökkennek a próbatest belseje felé, majd jóval nagyobb eltérést mutatnak egymáshoz képest, mint kisebb mérőterhelésnél. Ez nem meglepő, hiszen mint látni fogjuk, a lézerkezelt réteg vastagsága csak 1 µm körüli. A "B" és "D" jelű minták itt is tulajdonképpen azonosnak tekinthetők, az "A" jelű minta viszont e terhelés mellett a lágyabb jelleget mutatta, aminek az oka még nem ismert. A "C" jelű minta keménységértékei az anyag belseje felé haladva gyakorlatilag azonosak a kisebb terhelőerővel mértekkel.

Fókuszált ionsugaras vizsgálatok (FIB)

A keresztmetszeti FIB-képeken (9–12. ábra) jól látható a rendkívül finomszemcsés lézerkezelt réteg és alatta a jóval nagyobb szemcseméretű alapanyag szövetszerkezete. Az ultrafinomszemcsés réteg valószínűleg a nagy hűlési gradiens következménye.

JÖVŐNK ANYAGAI, TECHNOLÓGIÁI

4. táblázat. A 100 nm-es mélységben mért Martens keménységek HM_{150mN} – 150 mN-os és HM_{1000mN} – 1000 mN-os terhelőerőnél

Minta	HM _{150mN} (N/mm ²)	HM _{1000mN} (N/mm²)
A	7700	6200
В	6000	6300
С	5700	5700
D	6200	6700

5. táblázat. A lézerkezelt rétegben meghatározott szemcseméretek FIB- és TEM-képeken mérve

Minta	d _{FIB} (nm)	d _{тем} (nm)
А	386	150-560
В	179	160-360
С	222	100-400
D	250	

Az átlagos szemcseméret meghatározása egy összeillesztett ionsugaras képen történt, ez a kép több egymás melletti területről készült ionsugaras kép összeillesztve, így a vizsgált terület kb. 7×20 µm volt. Az átlagos szemcseméret meghatározása három vonal mentén történt: az összeillesztett ionsugaras kép lézerkezelt rétegébe 3 vonalat húztunk (szemcsehatártól szemcsehatárig) és megszámoltuk az elmetszett szemcséket.

Így a szemcseméret: $d_i = \frac{l_i}{n_i}$,

ahol l_i az aktuális vonal hossza és n_i az aktuális vonal által metszett szemcsék száma. Ebből az átlagos szemcseméret a három szemcseméret átlaga:

$$\overline{d} = \frac{\sum d_i}{i}$$

Az így kapott szemcseméreteket és a TEMképeken (*pl.: 13. ábra*) mért szemcseméretek szélsőértékeit (d_{TEM}) az 5. táblázat tartalmazza.

A lézerkezelt minták FIB-képein, Image-Pro Plus képelemző programmal meghatároztuk az átolvasztott rétegvastagságokat. A rétegvastagságokat keresztcsiszolati SEM-képeken, ill. a TEM-képeken is ellenőriztük. A különböző módszerekkel mért rétegvastagságok a *6. táblázatban* láthatóak.

A motorblokkok hengerfuratainak mechanikus megmunkálásánál (fúrás, hónolás) a grafitlemezek egy részét betemeti a rákenődött alapanyag, egy részük szabad marad. Lézerkezeléskor ezeknek a lamel-

9. ábra. Ionsugárral készített felvétel az "A" jelű minta keresztmetszetéről

11. ábra. Ionsugárral készített felvétel a "C" jelű minta keresztmetszetéről

10. ábra. Ionsugárral készített felvétel a "B" jelű minta keresztmetszetéről

12. ábra. Ionsugárral készített felvétel a "D" jelű minta keresztmetszetéről

6. táblázat. A hengerfutófelületen lézerkezeléssel létrehozott rétegek vastagsága R_{FIB} - FIB-, R_{SEM} - SEM- és R_{TEM} - TEM-képeken mérve

Rétegvastagságok					
Minta	R _{FIB} (µm)	R _{SEM} (µm)	R _{tem} (μm)		
А	0,76 - 0,93	0,52 - 1,26			
В	0,65 - 0,71	0,57 - 1,01	0,5		
С	0,85 - 1,18	0,65 - 1,19	1,1		
D	0,53 - 1,00		0,5 – 0,8		

láknak egy része elpárolog és egy része szabaddá válik - a vékony ferritfelkenődés megolvad és valószínűleg a felületi feszültség miatt a lamella két oldalán kis kitüremkedéssé olvad össze - ezekbe az üregekbe kerül bele az olaj a motor üzemelésekor. Így gyakorlatilag az elpárologtatott grafitlemezek helyén keletkezett üregek a szövetszerkezetből fakadó olajtartó-térfogatokat alakítanak ki. Mivel ezek egymással nem összefüggőek, elősegítik a hidrodinamikai kenés kialakulását a dugattyúgyűrűk és a hengerfal között [1, 2]. Ezért tehát nem mindegy, hogy a felületen lévő "betemetett" grafitkiválások hány százalékát tette szabaddá a lézerkezelés, és ezzel együtt mennyi "grafitüreg" fogja a súrlódási viszonyokat befolyásolni. Ennek meghatározására definiáltuk a *GK*-grafitkinyílást, aminek a meghatározása a következőképpen történt:

Először is keresztmetszeti csiszolatokon és a lézerezett felületen elektronmikroszkóppal visszaszórt elektron detektorral (BSE) – a jó grafit-alapanyag kontraszt érdekében – készítettünk képeket (*pl.:* 14. ábra). Ezeken a képeken Image-Pro Plus programmal meghatároztuk a grafit felülethez viszonyított arányát (*pl.:* 15. ábra). Így a csiszolaton levő grafitarányt $G_{csiszolat}$ -tal jelöltük, a felületen levő grafitarányt pedig $G_{felület}$ -tel. Ebből a grafitkinyílás:

$$GK = \frac{G_{csiszolat}}{G_{felalet}} \cdot 100_{(\%)}$$

13. ábra. TEM-felvétel a "C" jelű minta lézerkezelt rétegéről, ill. a mechanikusan erősen alakított felületközeli rétegről

14. ábra. BSE-detektorral készített SEMfelvétel egy minta polírozott keresztcsiszolatáról

A grafitarányok mérésének eredményei a *7. táblázatban* láthatók.

Összegzés

A fontosabb mérési adatokat a *8. táblázat* foglalja össze.

Amint ezt a keménységgörbékből látni lehet, a lézerkezelés utáni felület minden esetben jelentősen keményebb lett, mint az alapanyag. Ez nagyrészt a jelentősen szemcsefinomodott szövetszerkezetnek tudható be a lézerezett felületi rétegben, bár a keménységnövekedés nem volt ará-

15. ábra. A grafit arányának mérése Image-Pro Plus programmal a 14. ábra SEM-felvételén

nyos a szemcseméret csökkenésével.

A legnagyobb rétegvastagság a "C" jelű mintán volt látható, ami egyben a leglágyabb is volt. Ez valószínű a többi lézerhez képest viszonylag hosszú, 160 ns-os lézerimpulzusok következménye.

A legnagyobb arányú grafitkinyílás a "D" jelű mintán volt megfigyelhető.

A továbbiakban különböző lézerparaméterekkel kezelt mintadarabok vizsgálatát tervezzük, illetve a felületiréteg ötvözőeloszlásának meghatározására GDOS (Glow Discharge Optical Emission Spektrometer) vizsgálatokat kívánunk végezni.

7. táblázat. Grafitarányok BSE-képeken mérve

Minta	G _{csiszolat} (%)	G _{felület} (%)	GK(%)
А	10,53	6,75	64,1
В	8,92	4,98	55,8
С	9,33	4,97	53,2
D	8,60	6,70	77,9

Köszönetnyilvánítás

Köszönet a Göttingeni Egyetem Szilárdtestfizika Intézetének, melynek laboratóriumában a mikrokeménységmérést és az ionsugaras vizsgálatokat végeztük. Köszönet továbbá a Saarbrückeni Egyetemnek, melynek FIB laboratóriumában a 3-6. ábrák ionsugaras képei készültek. Köszönjük az OTKA támogatását (OTKA T 048895). Szabó Péter János köszöni az MTA Bolyai János Ösztöndíj támogatását.

Irodalom

- [1] H. Lindner, H. W. Bergmann, C. Brandenstein, A. Lang, R. Queitsch, S. Reichstein, E. Stengel: UV-Laserbelichtung von Grauguß-Zylinderlaufbahnen von Verbrennungskraftmaschienen – VDI-Berichte NR. 1764, 2003
- [2] L. Herbst, H. Lindner, M. Heglin, T. Hoult: Targeting diesel engine efficiency – Industrial Laser Solutions application report, 2004
- [3] http://www.helmut-fischer.com/globalfiles/DE_HM2000_PIC0_DE.pdf -2008. 04. 04.
- [4] http://www.dgm.de/past/2004/ werkstoffpruefung/download/ 687_34.pdf - 2008.06.08.
- [5] http://www.nanoscience.hu/education/anyagtudomany/08_pasztazo.pd f - 2008. 04. 10.
- [6] http://www.fei.com/uploadedFiles/ Documents/Content/2006_06_Nova 600NanoLab _pb.pdf -2008. 05.18.
- [7] http://www.ante.hu/images/szolgaltatasok_fib_abra.png -2008.06.10.

8. táblázat. Lézerkezelt futófelületek jellemzésére használt fontosabb mérési adatok

Minta	HM _{150mN} (N/mm²)	HM _{1000mN} (N/mm ²)	$\overline{d}_{\!F\!I\!B}({ m nm})$	R _{FIB} (μm)	G _{felület} (%)	GK (%)
A	7700	6200	386	0,76 - 0,93	6,75	64,1
В	6000	6300	179	0,65 - 0,71	4,98	55,8
С	5700	5700	222	0,85 - 1,18	4,97	53,3
D	6200	6700	250	0,53 - 1,00	6,70	77,9